

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejema.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 105.

V Ljubljani, v četrtek 7. maja 1896.

Letnik XXIV.

Socijalna demokracija in novodobne države.

Zastopniki novodobnih držav, ki so sicer same v sebi brezbožne in bistveno materijalistične, se ne čutijo posebno varne pred socijalno-demokratskimi nazori. Dokler se je samo bavljalo proti katoliški cerkvi in duhovstvu, dokler se je blatilo le krščanstvo, so bili taki možje zelo zadovoljni in pomagali so pri razdiranju, kolikor se je dalo. Ko se je pa z brezverstvom jel širiti tudi duh upora, ko se je za božjo oblastjo jelo ustavljati ljudstvo tudi vsaki posvetni oblasti, so najedenkrat spoznali, da je vere vender-le še treba, vsaj — za ljudstvo.

Ubog, ponesrečen poskus s kazenskimi določili zabraniti razširjajoče se materijalistično naziranje, ne da bi se dotekali z mezincem liberalnega državnega temelja, so vprizorili na Nemškem vladno z predlogo „proti upornikom“. Brž se je videlo, da to ne gre. Država, ki dopušča, da se po vseučilišnih stolicah taji Bog in netvarnost človeške duše, ki dopušča, da veri sovražno in podlo, nenravno slovstvo brez ovir širi svoj strup mej ljudmi, je nezmožna za tak posel.

Ljubljanski škof so v svojem cerkvenem govoru o priliki prvega slovenskega katoliškega shoda opisovali javno mržnjo proti krščanstvu in dejali mej drugim, da so države zavrgle vero v Boga. „Narodovi“ liberalci so tedaj z navno lojalnostjo rohnili proti vzvišenemu govorniku, češ da se državi dela s tem velika krivica.

Smešnih napadov poznamo v tem oziru od svojih nasprotnikov že nebrojno; a ta presega druge in poleg tega osramotuje — njihovo pravno znanje. Zakoniki vseh novodobnih držav temelje v načelu državne vsegamogočnosti. Država je vse; ona določuje o verskih, narodnih, rodbinskih zadevah; —

sama pa ni nikomer podložna. Misli, da je država odvisna od večnega, neskončno pravičnega Boga, da se mora tudi ona pokoriti njegovim zapovedim, da je tudi ona dolžna priznavati pravo razmerje ž njim in izvrševati dejanja temu razmerju primerna, to se pravi: da mora tudi država imeti pravo religijo in delovati po nji, te misli iščeš zastoj v ustavah liberalnih držav.

Zato so pa mej hudodelstvu na prvem mestu vsacega kazenskega zakonika hudodelstva proti vladarju in državi. Avstrijski kaz. zak. ima v § 57 našete vrste hudodelstva po tem-le redu: 1. velika izdaja, 2. razžalitve veličanstva in udov cesarskega roda, 3. motenje javnega pokoja, 4. vstaja, 5. punt, 6—17 razne vrste javne posilnosti. Na dvaindvajsetem mestu beremo stoprav „motenje vere“.

Liberalna modrost je spravila pod to točko (§§ 122. 123. 224 kaz. z.) bogokletstvo, zapeljevanje k odpadu od krščanstva, razširjanje neverstva. Tu se poteguje država za Boga in vero, toda jedino le iz tega ozira, da se s tem kali javni mir in kratijo osebne pravice posamnikov, nikakor pa ne zato, ker je država sama odvisna od Boga. „Motenje vere“ v kazenskem zakoniku nam najjasnejše potrjuje, čemu še rabi država Boga in vero.

Na takem temelju se seveda ne daé braniti npravnost in pravo proti prekucijskim rovarjem. „Zakon proti upornežem“ in deklamacije o brambi idealov, kakoršnih jedno smo imeli priliko slišati iz ust liberalnega Poljaka Madejski-ja, ko je za nekaj mesecev sedel na stolu avstrijskega naučnega ministra, — so brez pomena v taki državi.

Prav odgovarja socijalni demokrat dr. Rüdrt takim ljudem v zagovor svojega revolucijskega materijalizma, rekoč: „Kar trdim, so me učili od države dobro plačani profesorji.

Jaz izvajam samo posledice iz njihovih naukov in načel“.

Da, socijalna demokracija je samo posledica naukov, ki so jih trosili pod imenom znanosti tisti ljudje mej svet, ki se držé dr. G. Jägerjevih besed: „Wissenschaft ist Courage“. — Znanost je pogum — proti Bogu, veri in cerkvi.

Kaj li družega nameravajo socijalni demokratje, nego državi, ko bo v njihovih rokah, dati značaj, ki ga ji je opisal njihov prednik Hegel.

Ta mož pravi, („Grundlinien der Philosophie des Rechts“) da je država „uresničenje npravne ideje“, „npravna celota“, „sama na sebi pametna“, „absolutni, nepremični namen sami sebi“, „pričujoči Bog, božja volja, navzoči duh, ki se razvija do dejanske oblike in organizacije“, „neskončen v sebi“, „nekaj pozemsko-nebeškega“ — — —

Tacega Boga bodo priznavali tudi socijalni demokratje v svoji državi. Tudi po njihovih načelih se ima posamnik vtopiti v celoti, človek izgubiti v državi. Tudi njihova „znanost je pogum“!

Tega poguma so se dobro naučili socijalni demokratje in ga tudi očito kažejo. Država, ki se sama drži Heglovih načel, je nezmožna ustaviti se jim in v kolikor jih zavira, je — naravnost nedosledna. To nezmožnost je izrazil Bismarck v svojem surovo-krepkem slogu: „Die Sozialdemokraten redem man nicht todt, man reformiert sie nicht todt, man schiesst sie todt.“

Kroglje in bajoneti so res jedino orožje, s katerim se more novodobna država upreti socijalno-demokratskim načelom. Toda ne smemo prezreti, da utegne kmalu državi zmanjkati ljudij, ki bi hoteli streljati v vrste svojih somišljenikov ali predirati svoje — pristaše. Armada nikakor ni „tisti železni nasip, ob katerem si razbije glavo neumnost socijalističnih naukov“, kakor je pisala „Nordd. Allg.“

LISTEK.

Transvaal.

(Konec.)

Tudi druge trde postavbe, ki izvirajo iz strogega kalvinizma in purizma, kateremu so boersi udani, branijo priselnikom pristop v deželo. Naj navadem par takih postavb.

Javnih služb ne smejo opravljati katoliki in judje. Velika večina boersov ustavlja se novodobnim iznajdbam, kakor železnici, telefonu, brzozjavu in sicer zato, ker niso te stvari v njih svetem pismu omenjene. Jako ostre so postavbe glede nedeljskega počitka. Pod velikimi denarnimi kaznimi prepovedana je ob nedeljah vsaka voznja, delo na polju, streljanje, kupovanje in prodajanje. Ustaviti morajo v nedeljo vse stroje, zapreti vse gostilne in igralnice in celo petje je strogo prepovedano.

Gotovo bi tudi v Avstriji ne škodilo, da bi se nedeljska postavba bolj natančno izvrševala, a kakor ti ljudje počno, je pa tudi preveč.

Te določbe in ukazi prav nič ne ugajajo priselnikom, ki često nečejo slišati o Bogu in nedelji. Vsa prizadevanja l. 1894 izdani zakonik ovreči, bila so brezvspešna. In ravno to je glaven vzrok transvaalskim nemirrom. Pa za tem grmom tiči še drug zajec. Vsaj je dovolj znana angleška pohlepnost po

denarju in deželah. Da Mr. Rhodes, kakor piše neki francoski častnik, sanjari že o nekem cesarstvu, ki se ima takrat pričeti, ko bode angleški vpliv v obeh transvaalskih zbornicah premagal. Potem bi si pač ne bilo težko osvojiti sosednji pokrajini Delagoa-Bay in Lorenzo-Marquez in Angleži bi na tak način imeli v pesteh vse dežele na južnem obrežju indijskega morja.

Mr. Cecil Rhodes, prvi minister kapske naselbine, je mogočen milijonar, sploh največji mož cele Afrike: on je afrikanski Bismarck, ali po domače rečeno star lisjak. Da imajo Angleži toliko deželá v Afriki v posesti, to je le njegova zasluga. Previdni mož pri tem sebe seveda ni pozabil in si je pridobil z denarjem in svojimi roparskimi četami deželico, ki ni nič večja nego Avstrija, ki se po njem imenuje Rhodesia. Ta prebrisani mož uvidel je na svojo žalost, da ima njegova dežela premalo zlata, in da bi bilo jako lepo, če bi nerodni boersi odstopili svojo zlata bogato deželo gospodu Rhodesu. Kakor voda na njegov mlin, bili so dogodki v začetku tekočega leta, ki so se godili v Transvaalu in katere sedaj cenjenim čitateljem podajemo.

Ko se je pojavila nezadovoljnost uidlandcev v burni revoluciji, bežalo je iz Johannesburga na stotine žen in otrok v Marizburg, glavno mesto Natala, da bi tako vsaj življenje in svoje imetje spravili v varnost.

Možje in pa oni, ki kopljejo zlato, vrelí so od vseh stranij vkup v Johannesburg in se oboroževali. Trgovina in promet stojita, cena živil je neznansko velika, to vse uprizorila je stranka priseljencev, ki poseda Johannesburg. Tu pride poročilo, da so dobili boersi dovoljenje Johannesburg vzeti in vse udeležence upora umoriti. V teh razmerah so res nekateri položili orožje.

Omeniti moram, da se nahajajo mej množico teh ljudij tudi nekateri Hrvatje in Slovenci in Bog se usmili teh od zlata zaslepljenih sirot.

Ljudje vseh barv, narodnostij, stanov in ver, katerih drug drugemu ne zaupa, vsi ti ljudje pripravljajo se za skupni boj pa ne za dom in ognjišče, tron in altar, ampak za — zlato.

No, častivredni Mr. Rhodes mislil si je, zdaj zamorem dobiti Johannesburg mahoma v pest. Na njegovo povelje podal se je Jameson z 800 jezdecí proti mestu. Toda tudi boersi niso mej tem rok križem držali. Dva tisoč mož postavili so mej Kriegersdorpom in Johannesburgom in čakali Jamesonovih jezdecév. Pet tisoč Afrikandrov (vsi v Afriki rojeni beli imenujejo se tako) sešlo se je krog Johannesburga in pod smrtno kaznijo bilo je zapovedano vsem boersom, t. j. Holandcem braniti domovino, katero nobena dežela glede bogastva zlata na celem svetu ne presega.

Dr. Jameson se je neverojetno urno bližal Jo-

Ztg." spomladi 1876. V armadi se noben zaveden socijalni demokrat ne izpreobrne; vanj jih pa stopa vsako leto večje število.

Samo jedna nasprotnica ostaja socijalni demokraciji, ki jo točko za točko od njenega temelja pričeni pobija in zmaguje. Ta je katoliška cerkev. Če bi že drugega dokaza ne imeli za to, bi nam zadostovalo to, da se socijalni demokratje tako besno zadirajo vanjo. Protestante, žide, turke pusté pri miru, samo katoličane neprenehoma napadajo. Dobro vedó, kje se jim je najbolj bati.

Liebknecht, poleg Bebla politični voditelj nemških socijalnih demokratov, je dejal v berlinski zbornici dne 11. januarja 1883:

„Ko zavlada socijalna demokracija, bo katoliška cerkev prošla bajka“, kot bi se razumelo samo po sebi, da bo ž njo vsaka vera porušena.

V Norimbergu je pri shodu izpregovoril ravno ta mož te-le besede:

„Pred vsem odpravimo katoliške pape. Nabrusimo si zanje po afričansko nože in obrijmo jih brez mila in brez vode!“

O protestantskih pastojih ni črnil stari revolucionar nobene besede. Zakaj ne? — Jediní odgovor na to vprašanje se glasi: Ker se protestantskih pastojev in vsega protestantstva ne potrebuje socijalna demokracija nič bati.

Politični pregled.

V Ljubljani, 7. maja.

Državni zbor bo de zboroval še do Binkošti. V tem kratkem času hoče vlada dognati eksekucijski red, zakon o reviziji zemljiškega katastra in o odpisu davka zaradi uim. Včeraj so se voditelji strank tudi razgovarjali, ali naj pride na vrsto davčna reforma, kar želi vlada. A jako dvomljivo je, da bi državni zbor mogel dognati vse te reči. Železniški pododsek je predvčeraj dovršil svoja posvetovanja o poddržavljenju severozapadne železnice. Pododsek se ni mogel zjediniti v tem vprašanju, kajti Szecepanowski, Kaftan in Kleist so za predlogo, Rus, Steinwender in Schwab proti. Včeraj je odsek razpravljal to vprašanje.

Strobach, dunajski župan. V petih v teku jednega leta se je sešel včeraj dunajski mestni odbor k volitvi župana. Navzoči so bili razven dveh antisemitskih odbornikov, ki sta odsotnost opravičila s tehtnimi vzroki, vsi zastopniki dunajskega prebivalstva, namreč 94 antisemitskih in 42 liberalnih odbornikov. Ob polu 11. uri so oddali navzoči svoje glasovnice in dobil je Josip Strobach 94, bivši liberalni župan dr. Gröbl pa 42 glasov. Izvoljen je torej z vsemi antisemitskimi glasovi Strobach dunajskim županom. Na vprašanje okrajnega glavarja dr. Friebeisa, ali vsprejme izvolitev, je odgovoril Strobach nekako tako-le: „Dobro vem, da je moja izvolitev odvisna le od jako čudnih razmer, vsled katerih mož, katerega jedinega smatramo sposobnega za velevažno mesto, in katerega se bo de prebival-

hannesburgu. V jednem dnevu so prejezdili čez 90 angleških milj, za kar se sicer rabi pri hitri ježi dva do tri dni. — Ko so se imeli spopasti z boersi, bili so Jamesonovi vojaki od tega nečloveškega napora tako zdelani, da so oboji, jezdecí in konji popadali v travo in pospali. Pri prvem spopadu padlo je osemdeset Angležev in le dva boersa in le čuditi se moram, da niso boersi Angleže kar pohrustali. Dr. Jamesona spravili so na Angleško, kamor je šel tudi Mr. Rhodes, ki se je pa kmalu vrnil in brž ko ne čaka, da zopet prične ponesrečeno podjetje. — Kajti Mr. Rhodes je mož železne volje in kar tako mimo grede vam še povem, da je srednje postave, a ima prsi in ramena take, kakor velikan, da dela vsaki dan 18 ur, da rabi 5 ur za jed in spanje, jedno uro pa za telovadbo ali cepljenje drv.

Ta cela stvar bi ne imela prav nikakega pomena, da ne bi bil nemški cesar s svojim brzozavom vmes dregnil. Največja dva tekmeča v Afriki sta Nemčija in Angleška.

Nemce pač grize, da so odstopili Angleški otok Sansibar, ki je res pravi pozemski raj, za kar so dobili skalnati otok Helgoland, katerega bo kmalu morje razjedlo.

Z nemškim denarjem sezidana je tudi železnica, ki pelje iz Delagoa-Bay v Johannesburg. Poleg

stvo vsikdar oklepalo, ni dobil Najvišjega potrjenja. Osebno žrtve je daroval dr. Lueger le v korist ljudstva in kot tako jo moramo odobravati. Ako vsprejemem izvolitev, kar sedaj izrecno izjavljam, se to zgodi deloma iz zvestobe do stranke, deloma pa iz osebne prijaznosti do dr. Luegerja, kateremu bodem rad odstopil prostor, ko napoči ugoden čas. Da sem si upal prevzeti težavno nalogo, sem storil to iz tega vzroka, ker sem zagotovljen popolne podpore svojega visokočislunega prijatelja dr. Luegerja, ki je izjavil, da bo de vkljub temu, da ni mogel ustreči želji ljudstva, posvetil vse svoje moči za dunajsko mesto. — Kot zvest Avstrijec bodem vedno gledal na to, da ostane mesto Dunaj glavno in stolno mesto cele avstrijske domovine in da kot tako ohrani popolno neodvisnost v vsakem oziru. Kot kristijan pa smatram za svojo dolžnost, da delujem v smislu krščanskih načel in po moči pripomorem krščanskemu ljudstvu do one veljave, katere bi nikdar ne bilo smelo izgubiti. S tega stališča še jedenkrat izjavljam, da vsprejemem izvolitev.“ — Temu govoru je sledilo dolgotrajno in živahno odobravanje, liberalni odborniki pa so se nemirno premikali na svojih stolih ter nato poparjeni odšli. Tako je konečno rešeno pereče dunajsko vprašanje na veselje združenih kristijanov in veliko jezo poraženih židovskih liberalcev.

Mažarske šole na Hrvaškem. „Pester Lloyd“ je te dni z veseljem objavil vest v večjo proslavo tisočletnice, da je nekaj renegatov iz Grahovega pri Reki prosilo reškega „guvernerja“, naj se v Grahovem ustanovi mažarska šola. Guverner je seveda obljubil storiti korake, da se ustrezé tej „potrebi“. Mažarska šola v Grahovem pa je toliko umestna, kakor pezdir v očesu.

Italija. Pred kratkim je izdala italijanska vlada, kakor že objavljeno, zeleno knjigo o zadnjih dogodkih v Afriki. Ta knjiga je zelo razburila Crispijeve pristaše. Razna Crispiju prijazna glasila ostro prijemajo Rudinijevo vlado, zakaj je objavila v zeleni knjigi vse podrobnosti o teku vojne, ter ji očitajo, da jej manjka diplomatske taktosti in prave ljubezni za domovino. V prvi vrsti je pa zanimiv vzrok, vsled katerega se huđujejo Crispijevi pristaši nad objavljenjem vseh vojno zadevajočih listin. Pravi se namreč, da bi bilo za Italijo zelo škodljivo, ako bi dobil v roke to knjigo neguš Menelik, ker bi bil na ta način obveščen o tajni zvezi mej italijansko vlado in raznimi zamorskimi poglavarji. Neguš bi takoj uvidel, da so ti njegovi izdajalci, in bi jih prisilil, da pokažejo Italiji sovražno lice. Ta izgovor je pa popolno jalov, kajti o raznih afriških rodovih je znano, da so zvesti zavezniki Abesincev, in da je bila njihova naklonjenost, katero so morda v kakem brezpomembnem slučaju kazali nasproti Italiji, samo navidezna, da se tem preje vjamejo Italijani v nastavljene zanjke. Iskati nam je toraj drugega vzroka. Tega pa ni težko najti, ako se pomisli, da so v omenjeni knjigi mej drugim objavljena tudi važna pisma za Crispijeve vlade in so se na ta način obelodanile razne sleparije. Crispi in njegovi privrženci se boje, da ne bi svet izvedel o tajnih pismih in poveljih, katera so se dopošiljala gene-

tega pa se je v Berlinu zbrala družba, katere namen je, zidati v Transvaalu železnico in sicer v taki smeri, ki bi kupčijsko pot spravila od Angležev k Nemcem, vsled česar bi utegnulo javno trgovišče Capetown priti na boben. — Seveda Angleži si ne puste kar tako pred nosom zapreti kupčije in od tod taka napetost mej Nemčijo in Angleško. Pred časom sklenili sta Nemčija in Angleška neko skrivno pogodbo, po kateri naj bi se uravnale razmere v Južni Afriki, Kini in Ameriki. In sedaj pa grede Nemci in napravijo boersom železnico in skušajo uničiti angleško trgovino.

Odločitev tega vprašanja je jako težka in prav nič ne moremo reči, kdo bo gospodoval v Transvaalu. Jaz za svojo osebo imam rajši Angleže ko Nemce, kajti ti so vsaj pravični nasproti katolikom, česar o Nemcih ne morem trditi.

Pustimo te kramarske duše in dobro si zapomnimo nemško politiko, pred katero nas Bog varuj. O pravem času vam bom zopet o položaju v Južni Afriki poročal, ako bodo namreč Angleži tako predrzno lagali. V Transvaalu pa se mora kalna voda šele sčistiti, da vam morem kaj gotovega povedati. In do tedaj z Bogom!

Natal v Afriki koncem meseca marca 1896.

P. Emanuel Drevenshek,
apostolski misijonar.

ralu Baratieriju, in da so ravno oni vzrok sramotnega poraza pri Adui. Akoravno je Crispi poskril veliko važnih, vojne v Afriki tičočih se aktov, vendar je še v zeleni knjigi dovolj dokazov o Crispijevem samovlastnem postopanju.

Bitka pri Adigratu, o kateri veče poročati že nekateri listi, se še sicer ni vršila, vendar pa kažejo vsa znamenja na to, da pride v teku prihodnjih dni do odločilnega boja. Zvezo mej Donolo in Adigratom so italijanske čete popolno zasledle, Abesinci pa vso okolico na jugu od Adigrata. Posebno ogromne čete Menelikove vojne se nahajajo na bližnjem gorovju, katerim načeluje Ras Mangaša. Na levi strani sta postavila večje čete Ras Sebath in Agostafari, tako, da se italijanska armada ne more umakniti nikamor drugam, kakor nazaj v Masavo. Ako se hočejo Italijani polastiti Adigrata, tedaj se morajo spustiti v odločilen boj in planiti na sovražnike na skalnate višave, ki bodo ravno toliko žrtve zahtevale, kakor jih je tirjala brez vsake koristi bitka pri Adui. Umevno je, da ital. vlada z nekim strahom pričakuje poročil z abesinskega bojišča, in skuša prikriti vse neugodne pojave.

Cerkveni letopis.

Blagoslovljenje novega križevega pota pri Sv. Gregorju.

„Častitljiv dan obhaja sveta cerkev, ko se zopet prikaže zmagoslavni les, na katerem je zdobil naš Odrešenik smrtne vezi in zmagal zvito kačo.“ Tako čitamo v jutranjicah na praznik najdenja svetega križa. Pri Sv. Gregorju so pa letos naredili ta dan posebno častitljiv: Napravili so si nov prekrasen križev pot, in ta dan, 3. velikega travna, je bilo njega slovesno blagoslovljenje. Križev pot je delo znanega našega slikarja M. Koželja, okvir je pa naredil gospod Jontes iz Velikih Lašč. Oba sta se potrudila, vsak je svoj del lepo in častno izvršil. Blagoslovil je novi križev pot preč. gospod o. Jožef Bizovičar iz Ljubljane. Prišlo je k slovesnosti precej drugih duhovnikov. Sešlo se je mnogobrojno ljudstvo iz vseh sosednih župnij. Bila je lepa ta slovesnost. Gregorci so vse storili, da so jo kar najbolj povzdignili. Ob cestah so postavili slaveloke z napisi. Cerkev so prekrasno ozaljšali. Pa molili so in prosili lepega vremena, ker je v soboto hudo deževalo. Kakor da je Bog njih uslišal, dal je v nedeljo lepo vreme. Lahko so šli v sprevedu s križevim potom iz župnišča mimo šole nekoliko po cesti in potlej v cerkev nazaj. Bil je veličasten prizor: 28 domačih mladeničev, dva po dva skupaj, je neslo postaje; na straneh je pa stopalo 60 domačih deklet z venci na glavi, z dragocenimi svečami v roki.

Po blagoslovljenju je imel pater Jožef prelep govor; po govoru pa je bila slovesna sv. maša z asistenco. — Sveta radost se je brala Gregoreem iz obrazov celi dan. Ganiti in z veseljem napolniti pa je morala ta lepa slovesnost tudi vsakega inostrancea gledalca. In kako ne! Majhna je župnija svetogregorska. Prebivalci niso Bog vé kako premožni. In glej! Napravili so si letos križev pot, ki bi delal čast tudi vsaki največji župnijski cerkvi na Kranjskem. Kaže se pač jasno, da ima to ljudstvo še trdno vero, veliko vnemo za božjo čast, še gorečo ljubezen za cerkev, ono ljubezen, ki je dobrotljiva in darežljiva, ki se ne boji požrtvovanja in stroškov, saj so Gregorci napravili ta križev pot s prostovoljnimi doneski in z darovanjem. — Bog živi št. gregorškega župnika in vse njegove vrle Gregorce. M. P.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 7. maja.

(Okrog 3000 udov več) šteje, kakor čujemo, letos „Mohorjeva družba“. Ko naznanjamo Slovincem kratko, pa preveselo in pomenljivo novico, hvalimo od srca Boga, ki da delu združenih rodoljubov slovenskih toliko uspeha! Še Slovenska ni propala!

(Č. g. Albin Ilovski) je bil danes kanonično vmeščen na župnijo Javorje pri Litiji.

(Slovenski dobrodelni predstavi.) V soboto, dne 9. in v nedeljo dne 10. maja 1896 bodeta pod pokroviteljstvom gospe Olge baronice Heinove, poroj. Apraxinove dve dobrodelni diletantski predstavi, katerih čisti dohodek prejme ljubljansko zavetišče „Josefinum“. — Vspored je nastopni: 1. B. Smetana: Ouverture k operi „Prodana nevesta“, izvaja orke-

ster. 2. Prolog. Zložil in govori gosp. Engelbert Gangl. 3. Ziva podoba: Alegorija „Umetnost se poklanja dobroti.“ 3. Anton Dvořák: Slovanski ples, op. 46 št. 3; izvaja orkester. 5. „Na ženitovanjskem potovanju.“ Vesela igra v 1 dejanju, po nemškem izvirniku poslovenil **. Režiser gosp. Rudolf Ineman. Osebe: Raoul Boncourt, graščak, g. Vladimir Ravnihar. Adrienne, njega soproga, gđ. Leonie Souvanova. Louis Picard, odvetnik, gosp. Iv. Roštan. Denise, njegova soproga, gospodičina Marijanna Prosenčeva. Suzanne, gostilničarjeva netjanka, gospodičina Franjica Skazova. Eudoxia Le Blond, predstojnica ženskega zavoda v Lyonu, gospodičina Jelka Drenikova. Henri Poitier, gospod Miljutin Zarnik. Renard, gospod Ivan Toporiš. Jean, natakar, gospod Ivan Grčar. — Dejanje se vrši v nekem pariškem hotelu, začetkom tega stoletja. — II. Oddelek. 6. Anton Dvořák: Slovanski ples, op. 46 št. 1; izvaja orkester. 7. Turjaška Rozamunda. Ziva podoba, prirejena po Prešernovi pesmi in po motivih Karpellusove slike, zvršene za ilustrirano izdajo Prešernovih pesmi firme Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg. Pred živo podobo deklamira pesem gospod Miljutin Zarnik. 8. Ob vrbskem jezeru. Spevoigra v 1 dejanju, spisal in uglasbil Tomaž Koschat. Dirigent: gospod Fran Gerbič. Režiser: gospod Rudolf Ineman. Osebe: Jezernik, krčmar, gospod Engelbert Gangl. Minka, njegova hči, gospodičina Mira Devova. Zalesčan, bogat kmet iz Ziljske doline, gospod Avgust Kleč. Stefe, njegov sin, gospod Ivan Roštan. Jezerka, kmetica, gospa Ana Juvančičeva. Barbka, nje hči, Stefetova nevesta, gospodičina Silvija Drčeva. Janez, rezervist domačega pehotnega polka, gospod Jurij Kozina. Andrej, gospod Ivan Krulec. Nace, gospod Ivan Pribil. Tine, gospod Anton Razinger. Jože, gospod Gustav Kronsbethvogel, kmetski fantje iz Vetrinja. Kmetje, kmetice, fantje in dekleta, družice. — Kraj: ob vrbskem jezeru pri Sv. Mariji na Otoku. Čas: Kresni večer, ko se praznuje slavnost na jezeru. Živi podobi postavita gospoda Alojzij Gangl in Miljutin Zarnik. — Kostume za ti podobi je posodilo brezplačno kr. hrvatsko narodno gledališče vsled prijaznosti intendanta gospoda dra. Stjepana pl. Miletića. — Pri predstavi sodeluje iz prijaznosti orkester slavnega c. in kr. pehotnega polka Leopold II., kralj Belgijcev št. 27, pod osebnim vodstvom gospoda kapelnika Bohumila Friseka. — Cene: Parter: Sedeži od I. do III. vrste 3 gld., od IV. do VIII. vrste 2 gld. 50 kr., od IX. do XI. vrste 2 gld. — Stojišča 80 kr. — Dijaške vstopnice 40 kr. — Balkon: Sedeži I. vrste 2 gld., II. vrste 1 gld. 50 kr., III. vrste 1 gld. — Galerija: Sedeži I. vrste 80 kr., II. do V. vrste 50 kr. Stojišča 20 kr. — Vstopnina v lože, parter in prvo nadstropje za vsako osebo 2 gld. 50 kr., II. nadstropje 1 gld. 50 kr. — Sedeži in lože se dobivajo v stari čitalnični trafiki gospoda Sešarka, Selenburgove ulice, in na večer predstave pri blagajnici. — Blagajnica se odpre ob 7. uri zvečer. — Začetek predstave ob 1/2, 8. uri.

(Usmiljeni bratje v Kandiji pri Novem mestu) so v preteklem mesecu v svojo bolnišnico sprejeli 58 bolnikov. Od sprejetih v marcu jih je ostalo 26, torej je bilo skupno zdravljenih 84. Od teh jih je 31 ozdravelo, 15 zboljšalo, 2 sta bila neozdravljena odpuščena, 4 so umrli.

(Iz Idrije.) Dne 4. maja, v praznik sv. Florijana, utonil je proti večeru v Idriji grajski čuvaj Janez P o d o b n i k. Pomagati je hotel svojemu psu, ki je bil zašel v vodo, na suho, pri tem pa je zdrsnil sam. Dobili so ga drugo jutro. Bil je tih in blag možak. N. v. m. p. — Isti dan v jutro se je ponesrečil g. nadsvetnik P l a n i n e k. Napravljaj se je menda v cerkev, ker žgalnica praznuje, zdrsnilo pa mu je na grajskih stopnicah, tako, da se je občutno udaril v glavo.

(Požar.) Dne 30. aprila je v Kurnici, okraj loškaški pogorelo poslopje Prim. Kosmača. Skode je 1500 gold.

(Za župnijski izpit v Mariboru) so se oglasili nastopni gg.: Jernej Bogataj, kaplan v Laškem trgu, Ivan Horjak, kaplan v Vojniku, Jakob Marinič, provizor v Sopotu, Ivan Pavlič, kaplan v P.ščah, Franc Pečnik, kaplan v Bras-

lovčah, Friderik Repolusk, kaplan v Lušah, Ivan Sušnik, kaplan v Dobovi, Alojzij Vojsk, kaplan pri Mali nedelji, Ivan Zadržavec, kaplan v Prihovi in Franc Zdolšek, kaplan v Vuzenici.

(Iz celovške škofije.) Na sv. Višarje gredo letos č. gg. A. Sturm, provizor v Rižah; J. Varmut, prov. v Gorijah in V. Limpel, kaplan v Hodišah. — Župnijo Gorije bode začasno oskrboval č. g. župnik Fr. Havliček v Čačah. — Premesčena sta č. gg. provizorja F. Moser na Trati in J. Vilhelmer v Steuerbergu. — V St. Lipsu pod Juno letos ne bode birme. — Dne 24. jun. bode posvečena nova cerkev sv. Nikolaja v Beljaku. — Duh. vaje za duhovnike krške škofije bode letos v Celovcu od 24. do 28. avgusta. — Na župnijo Steben pod Juno je prezentovan č. g. J. Kokic, kanonik v Gospi sveti.

(Slovenska šola v Velikovcu.) Stavba nove šole družbe sv. Cirila in Metoda v Velikovcu dobro napreduje. Zunanja fasada je malone že dodelana in ponosno se dviga pred Velikovčani lepa hiša, odmenjena za tako vzvišene namene! Radostno gledajo okoličanski Slovenci na svoj dom, katerega zidajo blagodarni Slovenci. Treba bode pač še novih žrtev; naj bi zato ne opešala radodarnost rodoljubnih Slovencev za našo Ciril-Methodovo družbo, skrbno varuhinjo slovenske mladine. Darovi, ki je žrtvujemo za velikovsko šolo, bodo obrodili lep sad v mladini, vzgojevani v katoliškem in slovenskem duhu po vrlih šolskih sestrah! —rn—

(Osebnosti.) Tajnik pri tržaškem namestništvu g. Alojzij Lasciac je prestavljen iz Trsta v Poreč za vodjo okrajnega glavarstva. Ta je opravljal posel vladnega zastopnika pri slovenskem delavskem podpornem, in pri tržaškem podpornem in bralnem društvu; ta posel je sedaj izročen gosp. Antonu Rebeku, okrajnemu komisarju pri namestništvu.

(Iz Buzeta.) Dne 22. aprila t. l. poročil se je naš veleučeni dr. M. Trinajstić, tukajšnji župan, z gospo Anko Tomičić iz Voloskega. Dobri Bog naj se milostno ozre na novoporočence ter dovoli, da rosi na nju obilen blagoslov nebeški. — V nedeljo teđu popoldne so Buzečani v cerkvi s kamenčki zabili ključavnično luknjo od vrat, katera vodijo na kor. Imeli smo blagoslov, kot bi bilo zadoje tri dni velikega tedna. Seveda bi Buzečani radi videli, da bi kora sploh ne bilo. Mislijo, da je služba božja onečaščena, ker pojejo sami Hrvatje pri mašah, a ne Italijani. V obče pa ni treba misliti, da imamo borbo med narodnostima radi tega, kdo bode pel ali ne; — še k maši ne pridejo, pa da bi prišli pet! To je le nekako hinavsko dreganje, česar se pa naši pevci ne ustrašijo. — V obrambo trgovca z vinom, Preloga, moramo reči, da je bil dopis v „Slovenec“ (menda 9. aprila) napačno adresiran. Velja ta le nekemu Italijanu, ki je vino prodal Prelogu zato, da gre z njim naprej. Slepri si je menda mislil, za Kranjca je dobra vsaka berluzga; ne poznajo vina, ker ne raste pri njih. Prelog je bil nedolžen. Sam pravi, da do Kamnika nič ni vedel za to, da njegovo vino ni vino. Sicer pa — relata refero. — V Brestu je dne 4. maja ubila strela nekoga kmeta, ko je ravno popuščal delo, hoteč se spraviti v zavetje pred nevihto. Obležal je mrtev. Žena, ki je stala blizu njega, je pala omamljena na zemljo.

Za dijaško mizo namesto venca na grob pokojnega monsign. Jerana.

Č. gosp. Jož Laznik, župnik v Polhovem gradu 3 gld. — Č. g. Anton Krčon, žup. v pok. v Trbojah 2 gld. — G. Fr. Ks. Goli, trgovec v Idriji 5 gld. — Dekanijska duhovščina v Ribnici namestu venca na grob † dekana preč. gosp. Mart. Povšeta 15 gld. 50 kr. — Č. g. zlatomašnik Ignacij P o d o b n i k, župnik v Preserji 3 gld. — G. Feliks Knižek, kaplan v Preserji 2 gld. — Č. gosp. Gothard Rott, župnik v Stari cerkvi 2 gld. — Č. g. Simon Zupčan, župnik na Ježici 5 gld.

Društva.

(Pri občnem zboru „Posojilnice na Slapu pri Vipavi“) dne 30. marca t. l. so bili v načelstvo izvoljeni nastopni gospodje združniki: Franc Punčuh, ljudski učitelj na Slapu (načelnik), Ivan Lavrenčič, posestnik iz Vrhpolja (učelnika namestnik), Ivan Malik, župan v Slapu, Josip Ferjančič župan iz Budani, Anton Uršič, ravnatelj vinarske zadruga iz St. Vida, Bogomir Prhavec, posestnik iz Vipave, Fran Bratovž, trgovec v Vipavi, Alojzij Ferjančič, posestnik na Slapu, Fran Štokelj, posestnik na Planini, Josip Volk, posestnik na Erzeltji. V nadzorstvo: Matija Erjavec, dekan v Vipavi (predsednik), Ivan Mikš, župnik na Planini (predsednika namestnik), Valentin Klobus, župnik na Slapu, Anton Prhavec, posestnik v Vipavi, Aleksander Žgur, posestnik v Poddragi.

(Posojilnica in hranilnica, registrovana zadruga z neomejenim poroštvo v Podgradu v Istri) je imela v prvem upravnem letu 1895 240 združnikov, ki so na 244 deležev vplačali 2383 gld. Denarnega prometa je imela zadruga 123.735 gld. 8 kr. Posojil je dovolila 39.710 gld. Dobička je imela zadruga v letu 1895 278 gld. 89 kr., zadržnega zaklada pa je bilo koncem leta 492 gld. 89 kr. Občni zbor je dne 23. aprila 1896 soglasno odobril poročilo ter izvolil v starešinstvo: ravnatelj Anton Rogoš, dekan v Hrušiči; ravnatelja namestnik Slavoj Jenko, župan v Podgradu; starešine: Kristijan Rogatec, Anton Stanič, Anton Stemberger. Hranilne vloge sprejema zadruga tudi od nezadržnikov ter jih obrestuje po 4 odstotke. Posojila se dajejo samo združnikom, in sicer po 6 odstotkov.

(Goriška ljudska posojilnica, registrovana zadruga z omejenim poroštvo) nam je doposlala račun za dvanajsto upravno leto 1895. Denarnega prometa je bilo leta 1895 255.861 gld. 25 kr.; leta 1894 pa le 150.182 gld. 17 kr., tedaj se zvišal za 105.679 gld. 6 kr. Posojil je izdala zadruga 79.449 gld. — Čistega dobička je bilo 3426 gld. 64 kr. — V ravnateljstvu so gospodje: dr. Nikolaj Tonkli, ravnatelj; And. Gabršek, tajnik; dr. H. Tuma, ravnatelja namestnik; Fran Ferfila, preglednik.

Telegrami.

Dunaj, 7. maja. „Pol. Corr.“ se poroča, da dospe knez Ferdinand danes na Dunaj, kjer se pa ne bode ustavil, marveč takoj odpotuje v Beograd.

Budimpešta, 7. maja. Po poročilu „Pol. Corr.“ je prejel cesar povodom milenijske slavnosti od raznih vladarjev prisrčna voščila, posebno od nemškega in italijanskega vladarja.

Budimpešta, 7. maja. Uradni list objavlja cesarjevo lastnoročno pismo, s katerim se podeljuje ministerskemu predsedniku baronu Banffyju veliki križ Leopoldovega reda.

Budimpešta, 7. maja. V včerajšnji seji je odgovoril ministerski predsednik na interpelacijo posl. Košuta in Ugrona glede zadnjih dogodkov v Srbiji, ter povdarjal, da je z odgovorom srbske vlade že poravnana cela zadeva.

Opava, 7. maja. Vsled dolgotrajnega deževja sta reki Opa in Mora zelo narastli. Obširna polja in travniki so pod vodo.

Carigrad, 7. maja. Sultan je podelil francoskemu poslaniku Cambonu veliki korдон medšidje reda z brilanti.

London, 7. maja. Več listov potrjuje vest o odstopu Cecil Rhodes-a iz Chartered-Company. Kakor „Standart“ poroča, se je Rhodes udal popolnoma Chamberlainovi želji, zapustiti tajni svet in se vrniti na Angleško.

Foulard-svila 60 kr.

do gld. 3-35 meter, — japonska, kitajska itd. v najnovejših vzorcih in barvah, tudi črna, bela in barvena **Henneberg-svila** od 35 kr. do gld. 14-65 meter — gladka, progasta, križasta, vzorcasta, damasti itd. (ok. 240 razn. kakovostij in 2000 razn. barv. vzorcev itd.) **Poštnine in carine prosto na dom.** — Vzorec obratno. — Dvojnati pismeni porto v Svico.

Tovarne za svilo G. Henneberg

26 e. in kr. dvorni zalagatelj, **Carlh.** 17-5 2

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vsah
v **kurznem listu**
zaaznamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,
I. Bezirk,
Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

Proti hripavosti

učinkujoče, kašelj omehčujoče, sliz razkrajajoče sredstvo je prsi sirup lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta), kateri se uporablja prav vspešno. — Cena steklenic 35 kr. 12 stekl. gl. 3'60. 123 (50—12) 3

Umrli so:

5. maja. Jakob Matjan, pekovski mojster in posestnik, 49 let, Florjanske ulice 29, carcinomatosi. — Jožef Stepic, delavec, 57 let, Opekarska cesta 37, carcinoma. — Uršula Legat, zasebnica, 79½ leta, Sv. Petra cesta 17, otrpnenje pluć. — Marija Petrič, čevljarjeva žena, 32 let, Opekarska cesta 32, haemoptoe tubercul. pulm. — Berta Mole, pekova hči, 1 mesec, Karlovska cesta 22, Icterus maliquus. 6. maja. Marija Tomazin, delavčeva vdova, 90 let, Žabjak št. 7, bronchitis.

Tujci.

5. maja.

Pri **Stonu**: Neusser, Pordes, Gruber, Duden, Rappold, Steiner, Tauber, Geiringer z Dunaja. — Berl iz Krnova. — Rudner iz Berolina. — Gruden z Jeličnega Vrha. — Gruden iz Trebnjega. — Stein iz Liberce. — Storch iz Berndorf-a. — Bermann iz Budimpešte. — Hansek, Pregel iz Gradca. — Schiebusch iz Kolonije. — Ballis iz Domžal. — Jager iz Dun. Novega Mesta. — Pollak iz Boglara. — Globočnik iz Železnikov. — Camus iz Pazna. — Ponikvar iz Starega Trga.

Pri **Maliču**: Rehn, All, Pollak, Bruckner, Schacherl, Gabriel, Bauer, Fantl z Dunaja. — Lokesch iz Prage. — Ebner iz Št. Vida na Koroskem. — Megušar iz Podzemlja. — Vičnikar iz Ribnice. — Apfaltrern iz Kroke. — Kobetih iz Strossenberg-a. — Felle, Hertlein iz Gradca. — Kreiner iz Celovca. — Zozola iz Kranja.

Pri **Lloyd**: Polanc iz Št. Jerneja. — Hafner iz Železnikov. — Treven iz Idrije. — Hanisch iz Warnsdorf-a.

Pri **bavarskem dvoru**: Rone iz Kočevja. — Uršič iz Št. Vida. — Ločnikar iz Medvod.

Pri **avstrijskem caru**: Rosenberg iz Zagreba. — Ziegler z Dunaja.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
6	9. zvečer	736.0	13.3	sl. sever	skoro jasno	
7	7. zjutraj	735.5	8.5	sl. vzh.	jasno	0.0
	2. popol.	733.8	19.5	sl. jvzh.	skoro obl.	

Srednja večerajna temperatura 13.1° in za 0.3° nad normalom.

Št. 11.944.

Razglas.

347 3-3

Podpisani magistrat javno oznanja, da se bodo nastali požari od zdaj naprej zopet po strelu iz topov na ljubljanskem gradu signalizirali, in sicer: požari v mestu z 2 streloma, požari v okolici pa z 1 strelom.

Signalizacija z udarci na zvon v stolpu ljubljanskega gradu ostane nespremenjena.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

3. dan maja 1896.

Razglas.

V imenu stavbenega odbora razpisuje se

minuendo - dražba

o popravilu podružne cerkve sv. Duha v Vnanjih Goricah, župnija Brezovica pri Ljubljani.

Dražba se bo vršila dné 18. maja t. l. ob 10. uri dopoldne v Vnanjih Goricah. — Naerti in proračun so pri ključarju g. Ivanu Marinko, Vnanje Gorice št. 15, na razpelo in v pregled. — Podvzetnik bo položil 10% kavcije do dné kolavdacije.

Vnanje Gorice, dné 4. maja 1896.

343 3-2

Anton Hočvar, župnik.

Ivan Marinko, načelnik.

Dunajska borza.

Dné 7. maja.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 20 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 20 "
Avstrijska zlata renta 4%	122 " 55 "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 " 25 "
Ogerska zlata renta 4%	122 " 40 "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 " — "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	950 " — "
Kreditne delnice, 160 gld.	355 " 50 "
London vista	120 " 20 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 " 80 "
20 mark	11 " 76 "
20 frankov (napoleonador)	9 " 54 "
Italijanski bankovci	44 " 25 "
C. kr. cekini	5 " 65 "

Dné 6. maja.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	148 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	155 " 75 "
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	195 " 50 "
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 " 10 "
Tisine srečke 4%, 100 gld.	138 " 75 "
Dunavske vravnave srečke 5%	127 " — "
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107 " 25 "
Posojilo goriškega mesta	112 " — "
4% kranjsko deželno posojilo	98 " 50 "
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 " 25 "
Prijoritne obveznice državne železnice	222 " 50 "
" " južne železnice 3%	166 " 25 "
" " južne železnice 5%	128 " 60 "
" " dolenskih železnice 4%	99 " 50 "

Kreditne srečke, 100 gld.	199 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	139 " — "
Avstrijskega rubežega križa srečke, 10 gld.	18 " 10 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	25 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	69 " 25 "
St. Genois srečke, 40 gld.	71 " 50 "
Waldsteinove srečke, 20 gld.	61 " 25 "
Ljubljanske srečke	23 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	158 " 25 "
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3400 " — "
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	442 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	95 " 75 "
Dunajski lokal. železnice delniška družba	61 " — "
Montanska družba avstr. plan.	82 " 75 "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	159 " 50 "
Papirnih rubljev 100	127 " 12 "

Nakup in prodaja
vsekovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.
Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.

Na prodaj je

hiša z vrtom na Pšati,

fara sv. Jakoba ob Savi,

iz proste roke.

Več poizvé se pri Jožefu Pečnikar-ju ravno tam. 326 3-3

Izprehodne palice,

319 30-10

kegli, lignum-sanotum kroglice, vozički za otroke, oanjice za potovanje, ariston-glasba, škatlice z glasbo, krožniki za kruh z napisom, razpela itd. itd. priporoča lepo narejene iz trpežnega blaga po nizki ceni

FR. STAMPFEL v Ljubljani, Kongresni trg (Tonhalle).

Na prodaj ima

pravi ribniški fižol za seme

195 20-18 Jakob Lavrenčič

v Sodražici.

Cena 100 klg. je 12 glđ.

Štajersko deželno kopelišče

Rogatec-Slatina

Postaja južne železnice Poličane.

Sezona od 1. maja do 30. septembra.

Pitno, kopalno zdraviljenje z mrzlo vodo in mlekom itd.

Opise v obliki knjižice razpošilja ravnateljstvo zastoj.

Tempeljski in Styria vrelec,

vedno sveže napolnjena 327 10-1

priznana glavberjevo solnata kislina, proti obolenju prebavnih organov priporočena od najprvih slovitih medicinskih avtoritet, prijetna, osvežujoča in namizna pijača, katero razpošilja kopeliško oskrbnitvo

Rogaško-Slatinsko.

Št. 11.720.

Razpis.

349 3-1

Za električno razsvetljavo v Ljubljani potrebovalo se bodo

impregniranih kolov

in sicer:

150 komadov 7.5 do 8 m dolgih, 180 mm na gorenjem koncu debelih;
500 " 8-9 m " 180 mm " " " "
50 " 9-10 m " 200 mm " " " "

Podjetniki, ki bi hoteli dobaviti te kole, vabijo se, da vložé pri podpisnem magistratu svoje kolekovane in s 5% nim vadijem opremljene ponudbe

do dné 20. maja letos

12. ure opoldne.

Pogoji in predpisi, tikajoči se impregniranja, dobé se v mestnem stavbinskem uradu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

4. dan maja 1896.